

[Malchau.]

Sommeren 1945. Det er den ikke. Der er i hvert Tilfælde den Forskel, at da var vi glade og taknemmelige for Befrielsen, men hvad er vi i Dag? Vi troede vel ikke dengang, at vi skulde beholde de tyske Flygtninge heroppe saa længe, men det er for øvrigt min sikre Overbevisning, hvad ogsaa den højtærede Forsvarsminister gav Udtryk for, at netop Afsendelsen af Brigaden til Tyskland vil medvirke til Flygtningenes snarlige Hjemsendelse.

Brigaden og dens Mandskab skal repræsentere Danmark i Udlandet, det skal være et Stykke Danmark ude, som det ærede Medlem Hr. Stegger Nielsen sagde. Jeg haaber ogsaa, at Brigaden vil repræsentere Danmark paa en god og værdig Maade, og der skal herfra medgives de bedste Ønsker i saa Henseende. Der maa heller ikke spares paa Hjælpe midler eller Foranstaltninger af nogen Art, for at Mandskabet kan føle sig som hjemme, og saaledes at Tjenesten bliver mindst mulig byrdefuld. Der maa sørges godt baade for de materielle og de aandelige Fornødenheder, og det maa betragtes som et Æreshverv at komme med Brigaden til Tyskland. Jeg tror, det er godt, at man undersøger Mulighederne for at faa frivillige til Tysklandsbrigaden, men jeg tror paa den anden Side ikke, at man udelukkende kan basere det paa Frivillighed. Tjenestetidens Længde og andre Ting vedrørende Brigaden kan vi sikkert forhandle os til Rette om, inden Afløsning skal finde Sted første Gang.

Der er en Ting, der gør mig urolig. Jeg har hørt, at Mandskabet i Brigaden skal have Adgang til billig Tobak o. s. v. Det er udmærket, men dersom det skal udstrækkes til ogsaa at gælde billig Spiritus, maa jeg bestemt advare herimod. Det vil efter min Opfattelse være en misforstaaet Venlighed, og det vil være en farlig Foranstaltning, hvis der gives alt for let Adgang til stærke Drikke, det kan faa uheldige Følger, det har vi Eksempler nok paa ogsaa herhjemme, og det vil være dobbelt farligt at animere de unge i Tysklandsbrigaden til øget Spiritusforbrug, hvad man vel kan forudsige vil ske, dersom Prisen sættes tilstrækkelig lavt. Vi kan ikke forsvarer at være med til at lede de unge Mennesker ud i en saadan Fristelse, som dette vil være, og jeg vil gerne høre den højtærede Forsvarsministers Mening herom.

Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling og til hurtig Vedtagelse.

Det samme gælder Forslag til midlertidig Lov om Retsplejen ved Tysklandsbrigaden, hvilket Forslag jeg ogsaa paa mit

Partis Vegne kan tiltræde som naturligt og formaalistjenligt. Jeg haaber nu ikke, der skal blive ret megen Anvendelse for disse Bestemmelser, selv om det tilsyneladende er forudset i Bemærkningerne til Lovforslaget, men naturligvis maa ogsaa den Side af Sagen være i Orden. Jeg tilsiger paa mit Partis Vegne Støtte til Gennemførelse ogsaa af dette Forslag.

P. N. Petersen (Røjle): Trods det ærede Medlem Hr. Malchaus Tilrettevisning af dem, der ikke er særlig begejstrede over at sende Brigaden til Tyskland, tager jeg mig alligevel den Frihed i denne Forbindelse at foretrække Talens Sølv fremfor Tavshedens Guld.

Det kan undertiden hælde, at det volder visse Vanskeligheder at sige ja eller nej, og jeg kan roligt sige, at det er yderst sjældent, det har været saa vanskeligt for mig som over for det foreliggende Lovforslag. Der skal her meget vægtige Grunde til at sige dette Ja, idet Gennemførelsen af Lovforslaget indeholder saa mange alvorlige Momenter, at det ligefrem kan blive skæbnesvangert for Udviklingen i den kommende Tid. Rent personligt vilde det være en stor Lettelse for mig, hvis jeg uden videre kunde sige, at jeg vilde stemme imod dette Lovforslag, dels fordi Danmark som Følge af Landets Størrelse og Beliggenhed og vort ringe Folketal mindst af alt egner sig til at være Besættelsesmagt i et Naboland, der før Krigen havde 20 Gange saa mange Indbyggere som vi, dels fordi det drejer sig om Ungdom, der vil blive udsat for en haard Belastning i det fremmede, samtidig med at den efterlader et dybt Savn i vort hjemlige Erhvervsliv.

Dertil kommer, at der raader en vis Mystik over hele dette Foretagende. Det begyndte med, at vi i Samlingsregeringens Tid fik bibragt det Indtryk, at det ganske simpelt var et Krav fra engelsk Side, og da vi med Rette følte, at vi stod i Taknemlighedsgæld til England, var vi ikke i Stand til at afvise dette Krav. Den næste Version gik ud paa, at det var Hr. Folketingsmand Christmas Møller, der havde undfanget Ideen i sin Londonperiode, fordi han ikke ønskede, vi skulde staa tilbage for Norge, der ubestridt hørte til de Allierede, og da han lagde megen Vægt paa, at Danmarks Status ogsaa skulde være en Allierets, skulde dette bl. a. manifesteres derved, at Danmark deltog i Besættelsen af Tyskland. Den sidste Forklaring fik vi ved Lovforslagets Behandling i det andet høje Ting, hvor Hr. Christmas Møller forsikrede, at han aldrig havde givet Engländerne noget Løfte om at ud-